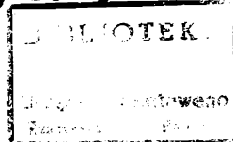

Warszawa, dnia 19 lipca 1952 r.

B27d 1100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 34777

Kl. 38 c, 1/01

Instytut Badawczy Leśnictwa*)

(Warszawa, Polska)

Sposób sklejanie na gorąco trocin, wiórów, skrawków forniru i innych odpadków drzewnych

Udzielono z mocą od dnia 10 maja 1951 r.

Znane dotychczas sposoby sklejanie trocin, wiórów, skrawków forniru i innych odpadków drzewnych posługują się klejami płynnymi, które nakłada się na wysuszone uprzednio odpadki drzewne. Sposoby te wprowadzają tym samym wraz z klejem do drewna znaczne ilości wody, które podczas procesu sklejanie muszą być odparowane.

Sposób według wynalazku umożliwia sklejanie trocin, wiórów, skrawków forniru i innych odpadków drzewnych uprzednio nie wysuszonych, a więc dowolnie mokrych, na skutek tego, że do sklejanie używa dowolnych, tak zwierzęcych, jak i syntetycznych klejów w postaci suchego proszku. Według wynalazku unika się wprowadzania niezbędnej dla

procesu sklejanie wody reakcyjnej, znajdującej się w płynnym kleju, natomiast wykorzystuje się wodę już uprzednio zawartą w odpadach drzewnych. Przez zastosowanie wynalazku zaoszczędza się ciepło i czas, które przy stosowaniu dotychczasowych sposobów sklejanie zużywa się do odparowania wody ze sklejanymi odpadkami drzewnymi.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób sklejanie na gorąco trocin, wiórów, skrawków forniru i innych odpadków drzewnych, znamienny tym, że stosuje się kleje zwierzęce lub syntetyczne w postaci suchego proszku do sklejanie trocin, wiórów, skrawków forniru i innych odpadków drzewnych o dowolnie wysokiej wilgotności.

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcą jest Marian Wnuk.

Instytut Badawczy Leśnictwa